

Publicerad 2015-10-20 19:38 av dynamik

Sara. Snälla. Svara. Kommer jag klara?

Sara. Snälla. Svara. Kommer jag klara?

Eller bara vara, såhär för alltid?

Kall tid, så mkt kall tid. Dötid. Tiden har varit mer än strötid.

Smulor av nytta har varit min gyttja. Famlandes runt runt efter min egen svans, ner i graven. Kunde jag ens simma i dessa haven?

Sara, du hjälpte mig att hitta rodret. Ordet. Lodrätt från det spiralerande bordet.

Smulorna blev en kaka, för bara mig att smaka. Stötid blev frötid. Frön som nu grott. Gröna trots ingen trott.

Sara. Tack. Det här kommer jag klara.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren dynamik med Poeter.se id #27344 innehar upphovsrätten